

Chydenius insatser prisas

Alla prisar kaplanen i Nedervetil, Anders Chydenius, som genom en skicklig politik lyckats vända vindarna i det länge aktuella projektet till österbottningarnas fördel. Nu får borgarna i Uleåborg, Gamlakarleby, Vasa och Björneborg sända sina fartyg fritt utomlands. Tidigare har de endast fått segla till Stockholm eller Åbo.

Pelander och de andra delägarna i fartyget får lyckligtvis hjälp med projektets praktiska arrangemang av gamlakarlebyköpmannen Jacob Falanders svåger Alexander Donner i Stockholm. Man lockar Donner med i företaget genom att sälja till honom en liten andel i fartyget och dess eventuella avkastning.

Som gentjänst ställer Donner till gamlakarlebybornas förfogande de kunskaper samt affärsförbindelser som hans stora handelshus besitter. Donner ordnar med sjökartor och köper till och med en svensk flagga till fartyget.

Det har blivit dyrt att bygga fartyget. Byggnadskostnaderna och utrustningen uppgår till 14.000 koppardaler. För den summan hade man kunnat avlöna hundra styrmän för en månad eller köpa 400 tunnor vete.

Pelander väljer den säkraste segelleden som går från Gamlakarleby över till andra sidan av Bottenviken och därifrån längs kusten mot söder. Fram till Stockholm är leden bekant, men härifrån och framåt måste Pelander förlita sig på de kartor han fått av Donner. Dessutom försöker han hålla sig nära stranden.

När Aeolus II passerar Öresundstullen vid Helsingör i Danmark, är hon inte bara det första fartyget från Gamlakarleby som seglar ut på Nordsjön, utan även det första fartyg från de nya stapelstäderna i Finland. En månad efter Aeolus passerar ett fartyg från Björneborg samma tull på väg till Göteborg. Även det fartyget är lastat med tjära.